

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๐

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันอังคารที่ ๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑๘ ถึง ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๒

๒๕
เรียงที่ ๒๐/๒๕๘๕๒

๑. เรือง ร้าง พระราชบัญญัติ ปรับปรุงรุง กระทรวง
ทบวงกรม (ระเบียบที่ ๘) ๑๑๓๒-๑๑๓๓
๒. เรือง ร้างพระราชบัญญัติ โอน கடອງมัตถะสัน
คำยถมัตถะสัน อำเภอคึกคัก จังหวัดพระนคร
ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ให้กรม
รถไฟ ๑๑๓๓-๑๑๓๖

(๔)

๓. ^Aเรื่องร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน
^Aซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลสัม-
^Aพันธวงศ์ อำเภอสัมพันธวงศ์ จังหวัดพระนคร
^Aจังหวัดสัมพันธวงศ์ ๑๑๓๖-๑๑๓๘
๔. ^Aเรื่องร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ ที่ดิน
^Aอันเป็นทรัพย์สิน ส่วนพระมหากษัตริย์ ตำบล
^Aปทุมวัน อำเภอปทุมวัน จังหวัดพระนคร
^Aให้แก่เจ้าพนักงานมหาวิทยาลัย ๑๑๓๘-๑๑๓๙
๕. ^Aเรื่องร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
^Aเพื่อสร้างสถานีตำรวจ และ ฝักรถอื่นเป็น
^Aสาธารณูปโภค เฉพาะบริเวณถนนราชดำเนิน
^Aจังหวัดพระนคร ๑๑๓๙-๑๑๔๗
๖. ^Aเรื่องร่างพระราชบัญญัติจัดอภัยในเขตที่ยารุง
^Aสถานศึกษาทะเลที่ศักระวินคก (ระเบียบที่ ๒) ๑๑๔๗-๑๑๔๘
๗. ^Aเรื่องร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง สมาชิก
^Aสภาจังหวัด ๑๑๔๘-๑๑๕๒
๘. ^Aเรื่อง ร่าง พระราชบัญญัติ ให้อภัย สิ้น ของ
^Aเสียยากเป็นของคณะลูกเสือแห่งชาติ ๑๑๕๒-๑๑๕๗
๙. ^Aเรื่องร่างพระราชบัญญัติการบัญชี ๑๑๕๗-๑๑๖๘

(๕)

๑๑. เรื่องราวพระราชบัญญัติยกเลิกการเก็บภาษี
เรือและภาษี บ้านพาณิชย์ในเขตค้เทศียาล ยาง
แห่ง (วาระที่ ๒-๓) ๑๑๗๗-๑๑๗๙
๑๑. เรื่อง ร้าง พระราชบัญญัติ พระราชทาน วิสุ้ง-
คามสีมา (วาระที่ ๒-๓) ๑๑๗๙-๑๑๘๐
๑๒. เรื่องร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายราชการ
(วาระที่ ๒-๓) ๑๑๘๐-๑๑๘๑
๑๓. เรื่อง ร้าง พระราชบัญญัติ ภาษี เรือ โรง วัน
(ฉบับที่ ๕) (วาระที่ ๒-๓) ๑๑๘๑-๑๑๘๒
๑๔. เรื่องร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประ-
มวลรัษฎากร (วาระที่ ๒-๓) ๑๑๘๒-๑๑๘๓
๑๕. เรื่องร่าง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม พระ
ธรรมนูญศาลยุติธรรม (วาระที่ ๒-๓) ๑๑๘๓-๑๑๘๔

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๒ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันอังคารที่ ๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๔๕ คน เป็น
ประชุมแล้ว ขอให้ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวงทบวงกรม (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๖๒ ของรัฐบาล
นายดิเรกชัยนาม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
เสนอ : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม
(ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๖๒ โดยมีหลักการว่า เพื่อเปลี่ยน
นามสำนักงานโฆษณาการ เป็นกรมโฆษณาการ ทั้งนี้โดยมีเหตุผลว่า
ทางรัฐบาลและทางสมาชิก และข้าราชการประชาชนบางส่วนได้ ยิน
คำร้องว่า ชื่อสำนักงานโฆษณาการในเวลานี้ไม่เหมาะสม คือไปพ้องกับ
เอกชนบ้าง พ้องกับ หน่วยราชการ บางแห่ง บ้าง เช่น ของกระทรวง
เศรษฐกิจ กรมรถไฟ ของสำนักงานท่องเที่ยวบ้าง รัฐบาลจึงเห็น
สมควรแก่ชื่อสำนักงานนี้เสีย แต่การแก้ไขข้อนี้ต้องทำเป็นพระราชบัญญัติ

ผู้ใดที่...
จรรยาปฏิบัติ

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอให้ประชุมวันจันทร์ ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ขอเชิญไปรทกษณมอชน สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ : พร้อมเพรียง ส่งกรรมาธิการชุดที่ ๓ แปรญัตติภายในวันนี้

นายดิเรก ชัยนาม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ : ขอแปรญัตติภายใน ๑ วัน

ประธานสภาฯ : ส่งคณะกรรมาธิการชุดที่ ๓ แปรญัตติภายใน ๑ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอว่าที่ประชุมชนมติ ในวาระต่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนคดีของมณฑลอุดร กำบลมณฑลอุดร อำเภอกุสศิง จังหวัดพระนคร ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินให้กรมรถไฟ พุทธศักราช ๒๔๘๒ ของรัฐบาล

พ.อ. หลวงเสรีวงษ์ฤทธิ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ : ตามหลักการเพื่อโอนคดีของมณฑลอุดร กำบลมณฑลอุดร อำเภอกุสศิง จังหวัดพระนคร คอนตั้งแต่ทางรถไฟสายแปกรวไปจนจกปาก

... ได้เห็น... ๒๔๕๓ และในการขยายกิจการ
 ของโรงงานมีถ่านหิน ซึ่งจะได้ก่อสร้างเพิ่มเติมไปทางทิศตะวันออกอีก
 ประมาณ ๓ กิโลเมตร จะต้องทำคู่อ้อมคลองนี้ จึงจำเป็นต้องถมดินเพื่อ
 ล้างราง คลองมีถ่านหินเป็นแต่คลองระบายน้ำ ระหว่างคลองสามเสน
 กับคลองแสนแสบ ส่วนการจราจรก็มีเพียงเรือเล็ก ๆ และมีจำนวนน้อย
 ฉะนั้นในการถมคลองมีถ่านหินครั้งนี้ จึงหาเป็นการเดือดร้อนแก่ราษ
 ฏรไม่ เพราะนอกจากมีคลองบางกระบืออันอยู่ถัดไปทางทิศตะวันออก
 คลองหนึ่ง ซึ่งเป็นคลองใหญ่และราษฎรอาจใช้เป็นทางจราจรได้ โดย
 สะดวกแล้ว กรมรถไฟจะได้ขุดคลองใหม่เลียบไปตามทางรถไฟฝั่ง
 เหนือ ดังนั้นแต่คลองมีถ่านหินที่ยังเหลืออยู่ไปจนจกคลองบางกระบือ
 เพื่อให้ราษฎรใช้เป็นทางจราจรอีกคลองหนึ่ง

เพราะฉะนั้นเห็นว่าจะไม่เป็นการเดือดร้อนแก่ประชาชน ทว่า
 สภาฯ คงรับหลักการ

๑๕.๓๕ น.

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร): ตามที่รัฐบาลเสนอพระ
 ราชบัญญัติเวนคืนคลองมีถ่านหินข้าพเจ้า ยังมีความขังใจอยู่ และ

สดงามขงไม้ดอกไม้ประดับ... (ส่วน) กลางนั้นเป็นทางสัญจรของรถยนต์
 ในตำบลบางกระบือตามเส้นใน ทางพญ โทษ หรือสันค้ำหลัก ๆ ล้วน ไปมา
 วันละหลายลำ ถ้าโอนให้กรมรถไฟแล้ว ราษฎรจะเดือดร้อนในการสัญ-
 จรไปมา ถ้าแม้ว่าถมคลองนั้นแล้วจะขุดคลองให้ ไทใหม่แล้ว ข้าพเจ้าก็
 เห็นว่าพอจะหายความเดือดร้อนไปได้ อีกอยู่ระการทnungตามท่าท่านรัฐ-
 มন্ত্রীแสดงว่าคลองบางกระบือซึ่งจะให้ เรือสัญจรผ่านไปมา ข้าพเจ้าเห็น
 ว่ามันไกลมาก ไกลจากคลองน้ำกระสัน ประมาณหลายร้อยเส้น เรือ
 ข่งต่งรวมครึ่งชั่วโมงเช่นเป็นกรลำยากแก่ราษฎรที่สัญจรไปมาอย่าง
 นี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่ควรริบหลักการจนกว่าท่านรัฐ-
 มंत्रीจะใจ ติแข็ง ใจ เห็นทีพอใจ

พ.อ. หลวงเสรีเรึงฤทธิ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐ-
 การ: เรื่องการขุดคลองตามท่าท่านสมาชิกยังข่งใจนั้น ความจริง
 ทางกรมรถไฟได้ ใจพิจารณาในเรื่องนี้เหมือนกันที่จะช่วยเหลือให้ราษฎร
 ที่สัญจรไปมาได้ ไกล ขน ึ่งได้พยายามขุดคลองให้ขนานกับทางรถไฟ
 ไฟล์เห็นออกคลองหนึ่งเพื่อจะไต่ ย่นทางสัญจรไปมาได้ แต่ก็ยังไกล
 จากคลองเดิมอยู่นั่นเอง แต่ขอให้คิดดูว่าถ้าไม่ถมคลองนั้นแล้ว รัฐ-
 ชาติจะต้องเสียเงินมากมายในการทำสะพานทางรถไฟจะต้องใช้เงินอีก
 หลายล้านบาท เพราะฉะนั้นถ้าเราถมคลองนี้เราจะทุนเงินได้ อีกหลาย
 ล้านบาทตามที่ได้ ให้ เจ้าหน้าตพิจารณาตอยสวนแล้ว และยังได้ สอย
 ถามไปยังชลประทานและมหาดไทยอีกด้วยเพื่อจะไต่ เห็นพ้องตองกันว่า

การวางไว้ เพื่อแก้วัดสัมพันธวงศ์ เหตุผลที่กษัตริย์เสวยเสวยสมบัติของ
แผ่นดิน เดิมเป็นคุณแล้วถมเป็นถนน ซึ่งเหลือเศษจากการใช้แผ่นดิน
เป็นทิวาวะเรียบ ไม่อาจระจิกประโยชน์ได้ โดยลำพัง และไม่อยู่ใน
ลักษณะที่จะควรสงวนไว้ใช้ราชการ เป็นที่ลบลูกคอกบฏที่กินของวัด
สัมพันธวงศ์ฯ ประสงค์ร่วมปลูกสร้างตึก เพื่อเก็บประโยชน์บำรุงวัด
กระทรวงการคลังเห็นควรจัดการขายน้ำเงินส่งคลังเป็นรายได้ของแผ่นดิน
สืบเสียด การขายที่ดินประเภทนี้ต้องทำเป็นพระราชบัญญัติตามความใน
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับ
นี้ขึ้นมา

๒๕.๕๓ น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (ชลราชธานี) : ขาญเท่าไร
หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ขายจากราคาไม่ไ้ แต่ราคานั้นไ้เป็นที่พอใจทั้งฝ่ายกระทรวงการคลัง
และฝ่ายวัด แต่ดูเหมือนว่าน้ำหนักนั้นเป็นการให้ประโยชน์แก่ฝ่ายวัด
ผลกตหมอบ

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอ
ให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ขอให้ไปรคยอมมีชื่อน

ลมาชิกยกมัทพร้อมเพียง

ประธานสภาฯ พร้อมเพียง ส่งกรรมการชุดที่ ๑
ยุติภายใน ๑ วัน

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การ
ขอ ๑ วัน

ประธานสภาฯ ทวงรัฐบาลขอให้ประมุขภายใน ๑ วัน
ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอัน
จะระมัดระวังให้พิจารณาว่าพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์
เป็นทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ คำขอลบทุกวันนี้ ถ้าเออป
หวัคพระนคร ให้แก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักรา
ของรัฐบาล

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอน
คืนอันเป็นทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ คำขอลบทุกวันนี้
จังหวัดพระนคร รวมเนื้อที่ประมาณ ๑,๑๙๖ ไร่ ๓๒ ก
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เหตุผลก็เนื่องจากจุฬาลงกร
ได้เข้าที่คืนทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ อันอยู่ใน
บริวารกิจการในรัชกาลที่ ๕ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ทะเลโต ทถนนไว้เป็นกรรมสิทธิ์เพื่อจากหาผลประโยชน์
ลย การโอนที่คืนอันเป็นทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์

พระราชพิธีบรมราชาภิเษก ๕ มีนาคม ๒๕๖๑
ในบัญชีเลขของข้าพเจ้าที่ปรึกษาฯ กระทำไว้แต่โดยพระราชบัญญัติ
จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ เพื่อประโยชน์แห่งการอุดม
ศึกษาแห่งฟ้าลงกรณมหาวิทยาลัย

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นอย่างอื่น ข้าพเจ้า
ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ขอให้ใช้วาระที่ ๑

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ : พร้อมเพรียง สังกวรมานิจการชุดที่ ๒ แปร
ญัตติกาย ในกวัน

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
๑๖ ๑ วัน

ประธานสภาฯ : ทางรัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติกายใน ๑ วัน
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ
ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาว่าพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างสถานราชการและกิจการอื่นเป็นสาธารณูปโภค ณ บริเวณ
ถนนราชดำเนิน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๕๕๓ ของรัฐบาล

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยมีหลักการเวนคืนอสังหา-
ริทรัพย์เพื่อสร้างสถานราชการและกิจการอื่นเป็นสาธารณูปโภค ณ

ขบวนการนรราชดำเนิน จึงทูลทูลพระเนตร เหตุผลในทางนี้ก็คือว่า
 ขาดได้ มีความประสงค์ที่จะจัดสร้างอาคารมณีนรราชดำเนินไว้
 กับที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ ได้ มีพระราชประสงค์
 จะให้ถนนราชดำเนินเป็นถนนที่เชิดหน้าชิดตาแห่งพระนครของ
 ไทย และที่ดินอันอุดมผืน ถนนนั้น เดิมทีเคยใช้ได้ เป็น ที่ดิน
 สาธารณสมบัติของแผ่นดินมีอยู่มากเหมือนกัน แต่ภายหลัง
 ภาระนั้นได้เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา บางรายได้เปลี่ยนเป็น ทรัพย์สิน
 มหากรรมสิทธิ์ก็มี และบางรายได้พระราชทานให้แก่เอกชนก็มี แล
 ภาระได้เอวร้างจนทรเกษมมาแลตกกยของเอกชนก็มี และภายหลัง
 รายซึ่งนับเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินซึ่งไม่จำเป็น ที่จะต้อง ผลิต
 ราชบัญญัติแล้ว ก็ยังมีที่ดินของเอกชนอยู่ อีก และที่ดินของบาง
 การสาธารณชน ๆ คน ในการที่เราระเอาที่ดินนั้นมาเพื่อ ให้การก่อสร้าง
 ถนนราชดำเนิน ให้เป็นไปตามแผนผังการก่อสร้างตามสมควร แต่
 ว่าการที่จะเรวจากบ้เจ้าของที่ดินบางรายนั้น ก็เห็นสมควรตาอยู่เองใน
 ราคาที่ย่อมจะเกยงกันไปเกยงกันมา เมื่อเช่นนั้นก็เห็นว่ามิควรที่จะ
 ระวังทำไปโดยเที่ยงธรรมก็ค้อออกพระราชบัญญัติ เพชว่าเรื่อง
 ทำขวัญจะดำเนินไปตามกำหนดกฎหมาย กล่าวคือ ในเรื่องนักใด
 พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์หรือคำทำขวัญอย่า
 เรียบร้อยแล้ว เห็นว่าในทางที่จะให้ความคุ้มครองแก่เจ้าของก็มีแต่

ในสมัยกรุงเก่าจึงได้มีข้าราชการที่ทรงเกียรติยศมาช่วยกัน
วางพระราชบัญญัติระเบียบขึ้น

๒๕.๕๐ น.

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอ
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ถนนราชดำเนินขึ้นมา
ข้าพเจ้าเห็นว่าสำหรับการเวนคืนนั้นเห็นจะไม่เป็นการขัดข้องอะไร แต่การที่
จะสร้างอาคารในเวลาอันช้าเพราะรู้สึกขงใจว่า สถานการณ์ของ
โลกกำลังย่นยวนอยู่ เราจะเก็บเงินไว้สร้างเมื่อเวลาสถานการณ์ของ
โลกเรียบร้อยแล้วจะไม่เป็นการทรมานเงินในการสร้างเวลานี้

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ของเห็นจะต้องขอชี้แจงว่า เงินที่นำมาก่อสร้างเป็นเงินของทรัพย์สิน
ส่วนพระมหากษัตริย์ เวลาที่ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ใด มีเงินอยู่
ก็ฝากแบงก์ไว้ ใดก็ออกเช็คไม่ใคร่สมกับที่ควรจะได้ประโยชน์ ถ้า
คิดว่าเรา นำเงินมาก่อสร้าง ประโยชน์ ทรัพย์สินส่วนกษัตริย์ นึก ยิ่งกว่าที่
ฝากธนาคารหรือ ข้าพเจ้าเห็นโอกาสที่ได้อธิบายมาแล้ว คือเป็น
สิ่งดีในยามฉุกเฉินของประเทศ แต่ในเรื่องนี้ไม่ให้นำเอาเงินไปใช้
โดยสุราษฎร์ เป็นการนำเงินไปทำผลประโยชน์เพื่อที่ คชนกว่านี้ และ
ผลประโยชน์ เมื่อนำเงินออกก่อสร้าง ก็จะทำให้เศรษฐกิจการหมุนเวียน
ต่อไปอีกด้วย เงินเอามากก็ไม่ใช้เงินของแผ่นดิน หรือถ้าสมคว

พระบรมราชโองการสั่งอีก หรือกรมกึ่งหรือสร้างสถานที่นั้นก็ได้
เงินของทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์และวางกำหนดค่าเช่าอะไรก็ได้
ไว้ และถ้าหากว่าเราจะมาหยุดชะงักอยู่แล้ว อุตสาหกรรมเช่นนี้
ก็ขึ้นเงินของเราที่จะชะงัก และอุตสาหกรรมทำอู่ก็จะต้องชะงัก
หรือคนงานซึ่งมีอาชีพในทางนี้ก็จะต้องชะงักไป รวมความว่าเงินที่
เขามาก่อสร้างนี้

- ๑. ไม่ใช่เงินของแผ่นดิน เป็นเงินของพระมหากษัตริย์ และ
- ๒. ถึงแม้ว่าจะเป็นเงินของพระมหากษัตริย์ ก็ได้ ถ้าฝากธนาคาร
ไว้แล้วได้ดอกเบี้ยน้อยนัก จึงเขามาสร้างอาคารนี้เสีย และตั้งใจว่า
ให้คนไทยได้มีอาชีพ คือให้มีร้านมีอะไรอยู่ในแถวนี้บ้าง
นี้ก็ได้ตั้งใจไว้จะให้ ได้ประโยชน์หลาย ๆ อย่าง ทรัพย์สินพระ
มหากษัตริย์ก็ได้ประโยชน์ รัฐบาลก็ได้ประโยชน์ คือได้ภาษีเพิ่มขึ้น
ก็ได้ประโยชน์ขึ้นเงินมากขึ้น และภาษีขึ้นเงิน ค่ามณฑลทางรายได้ก็
เข้าใจว่าจะจะได้ อีก พวกคนงานก็มีประโยชน์ พวกคนไทยเองได้
ประโยชน์ทุกแง่แล้วเห็นว่าควรจะต้องทำได้

๑๕.๕๓ น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ในการที่จะสร้าง
ถนนราชดำเนินตามแนวเขตต์ของรัฐบาลนั้น ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย
แล้ว แต่ ข้าพเจ้า สงสัยในพระราชบัญญัติเวนคืน อสังหาริมทรัพย์

พ.ศ. ๒๔๗๗ ในอนุสัญญาฉบับนั้นได้พูดถึงว่า การที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ โคนั้นจะต้องเพื่อสาธารณูปโภค ซึ่งในหลักการของกฎหมายฉบับนี้หลักการว่า จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างสถานทราชมวลและกิจการอื่นเป็นสาธารณูปโภค แต่ตามหลักการที่ท่านรัฐมนตรีแถลงนั้นข้าพเจ้าคิดว่าการสร้างอาคารบางอาคารอาจไม่เป็นสาธารณูปโภคก็ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อเรามีพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๗๗ เป็นหลักไว้ คุยเช่นนั้น เรื่องนี้ที่เคยโต้เถียงกันมาครั้งหนึ่งแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าการที่จะออกกฎหมายฉบับนี้ไปนั้น อาจจะไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๗๗ นั้น ข้าพเจ้าคิดว่าจะให้แก้ไขความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๗๗ ให้กินความถึงในลักษณะนั้นแล้วจึงมาเวนคืนตามกฎหมาย เช่นนี้จะเป็นการถูกต้องตามหลักการออกกฎหมาย

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
 ข้าพเจ้าได้ระมัดระวังอยู่ และมีความคิดเช่นเดียวกับท่านสมาชิกคนอื่น คือในชั้นต้นที่คุยว่าข้าพเจ้ามีความเป็นห่วงอยู่เหมือนกัน กิจการอื่นเป็นสาธารณูปโภคนั้นจะกลายเป็นมีความหมายอย่างกว้างขวางไป แต่ข้าพเจ้าได้สงวนเอาหน้าไว้ ใต้กระทำดังนี้ คือที่ใดซึ่งเป็นที่ของทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์แล้ว ในกรณีเช่นนั้นเราถือการสร้างห้องแถวได้ ส่วนที่ใดที่เราไปบังคับเขาเข้ามาเช่นนั้นก็คงพยายาม

ให้แผ่นดินนั้นลงไปเป็นสถานที่ราชการ นั่นก็เป็นสาธารณูปโภค
ถ้าไม่ใช่สถานที่ราชการก็ต้องให้ เป็นสวนสาธารณะเล็ก ๆ น้อย ๆ
ไม่ใช่สถานที่ราชการ รวมความว่าจะต้องทำให้เป็นที่สาธารณะ
จริงๆ ไม่ใช่เอาที่ของเขาไปสร้างห้องแถวเสีย ส่วนการ
แถวใดก็ตามลงไปเพื่อให้เห็นแผนผังเท่านั้น และตามแผน
จะอันไหนสิ่งที่จะเป็นสาธารณูปโภค ก็ให้ความระมัดระวัง
แล้วเช่นกัน

๑๕.๕๖ น.

นายแก้ว สิงหะคุณนท์ (พิทว): เพื่อสะดวก
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น ข้าพเจ้าขอประทาน
เมื่อใดเว้นคืนที่รายนไปแล้ว ทว่าการจะเริ่มการก่อสร้างอาคาร
ทันที หรือจะสร้างได้ข้อย่างเร็วเมื่อไร

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
ความจริงแปลนหรือแผนผังอะไรนั้นมิได้อยู่เรียบร้อยแล้ว จะเริ่มลงมือ
ไรก็ได้ ตลอดจนกระทั่งอิฐก็ไต่ส่งไว้แล้ว ปูน เหล็ก ก็ไต่ส่งมา
เมืองนอกแล้ว เตรียมการไว้พร้อมแล้ว แต่ยังคงอยู่ในเรื่องที่ดิน
เท่านั้น จึงต้องออกเป็นพระราชบัญญัติ

นายทองอินทร์ ภูพิพัฒน์ (อุปราชธานี): ข้าพเจ้ายัง
ใจในถ้อยคำของท่านรัฐมนตรีเมื่อก่อน ถ้าแม้ว่าการวางแผนผัง

เวลาที่เสด็จพระราชดำเนินไป... ซึ่งเมื่ออยู่การราชการแล้ว...
 ที่นั่น... ก็จะไปปลูกในทวารวณคน... นมมันก็จะเป็นการผิดกฎหมายแล้ว
 การจะผิดกฎหมายอะไรก็อาจจะทำให้... ไม่ตกได้... เมื่อเห็นเช่นนั้น
 ได้ว่าพระเจ้ากระทำให้แก้... ไซ่กฎหมายอะไรนั้นแล้วจึงมาออกกฎหมาย
 และการแก้... ไซ่กฎหมายนั้น... เราจะทำ... ในสมัยนี้ก็ได้... คือแก้ข้อ
 ความคำสั่งเก่าเท่านั้น... คือให้กินความ... คือหมายความว่าให้แก้
 สาธารณประโยชน์... ไม่ใช่สาธารณูปโภค... ก็ว่าที่ข้าพเจ้าเกรงว่า
 ใดคนหนึ่ง... แล้วอาคารต่าง ๆ ที่สร้างนั้น... ทำที่ทวารวณคนมาตามกฎ
 มายนั้นเข้า... เขาจะกำหนด... และสถานที่ไม่มีโอกาส
 พิเคราะห์แผนผังว่า... อาคารเหล่านั้นได้สร้างที่ที่เหล่านั้นหรือไม่

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :

ข้าพเจ้าขอขอบใจท่านสมาชิกที่... เป็นห่วงถึงเรื่องนี้... และเห็นว่าด้วย
 ความตั้งใจของท่านนั้นเราอาจจะกระทำ... ในการที่ระบฏพระราช
 บัญญัติตามที่ท่านว่านั้นมันก็จะกินเวลาไปช้านาน... เมื่อเราได้รับ
 ปรึกษาราชการร่างพระราชบัญญัติแล้ว... ก็อาจจะแก้โดยคำในพระราช
 บัญญัติว่าท่านจะแก้เป็นสาธารณประโยชน์... และในกรณีสาธารณ
 ประโยชน์เช่นนั้นให้นายทกฎหมายแห่งพระราชบัญญัตินั้นมาใช้... เช่น
 ก็พอจะทำได้... โดยแก้ไปจากตัวร่างนี้... แต่อย่างไรก็ตามขอขอบใจ
 ท่านในการที่... เป็นห่วงถึง

ประธานสภาฯ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นต่อไป
ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการตั้งร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ ขอให้ไปรทชกมชชน
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ พร้อมเพรียง ส่งกรรมาธิการชุดที่ ๓
ญัตติกาลภายในวันนี้

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
ชยากทราบว่าชุด ๓ ท่านผู้แทนเป็นอยู่ด้วยหรือเปล่า
นายทองอินทร์ ภูพิพัฒน์ (อุบลราชธานี): กรรมา
สามัญกรรมไม่ได้เป็น

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
ถ้าอย่างนั้นขอวิสามัญสัก ๗ นาย

ประธานสภาฯ ทางรัฐบาล ขอให้ตั้ง กรรมาธิการ วิช
จำนวน ๗ นาย เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอ
ประชุมอนุมัติ ขอเสนอขอ

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
รัฐบาลขอเสนอ ๓ นาย คือ ๑. นายเกษม อนุภาค ๒. นายช
บัณฑิตานนท์ ๓. นายทองอินทร์ ภูพิพัฒน์

นายวิชา สุประภาตะนันท์ (สระบุรี): ข้าพเจ้าขอเสนอ
นายพุดมเทศ

มีสมาชิก ๖ คน

นายแวนเด๊ะ เบ็ญอาบั้ง (กะลา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นาย
อรุณ ทองปั้งไซท

มีสมาชิก ๖ คน

พ.อ. หลวง เสรีเวงฤทธิ์ รัฐมนตรี ช่วย ว่า การ กระทรวง
ราษฎร : ข้าพเจ้าขอเสนอ นาย ยล สมนานท์

นายแก้ว สิงหะกเชนทร์ (พิริท) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นาย
บุญศรี วิไลรัตน์

มีสมาชิก ๖ คน

ประธานสภาฯ : ครบแล้ว ขอให้ลงมติการอ่าน

เลขาธิการสภาฯ : ๑. นายเคื่อน บุนนาค ๒. นายสุรนท์
สุทธานนท์ ๓. นายทองอินทร์ ภูมิพัฒน์ ๔. นายพจนเทพ
กาญจนเสริม ๕. นายอรุณ ทองปั้งไซท ๖. นายยล สมนานท์
นายบุญศรี วิไลรัตน์

ประธานสภาฯ : ประชุมยุติภายใน ๑ วัน

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรี ว่าการกระทรวง การคลัง :
๑ วัน

ประธานสภาฯ : ทางรัฐบาลขอเสนอให้ประมุขยุติภายใน ๑ วัน
ซึ่งไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ
ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่จะขยับในเขตที่รักที่รัก

สถานศึกษาพระเทพวิมลคุณ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๒
รัฐบาล

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย: รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งในเขตจังหวัดสถานศึกษาพระเทพวิมลคุณ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๒ มีหลักการว่า เพื่อยกเลิกการเก็บเงินจังกอบที่ดินในเขตจังหวัดอ่างทอง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเทศบาลตำบลหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเทศบาลตำบลชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในขณะนั้น เมื่อจากได้มีประมวลรัษฎากรออกมาแล้วมีบทบัญญัติให้เก็บเงินช่วยเหลือที่ดิน และรัฐบาลก็ได้พยายามพิจารณาตามลำดับว่า ยังมีรายได้ที่ใด เป็นภาระซ้ำซ้อนแก่ราษฎร เมื่อได้ตรวจมาแล้วเห็นว่า เขตเทศบาลตำบลหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเทศบาลตำบลชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ได้มีการเก็บเงินจังกอบที่ดินตามพระราชบัญญัติจัดตั้งในเขตจังหวัดอ่างทอง สถานศึกษาพระเทพวิมลคุณ พุทธศักราช ๒๔๗๑ และการเก็บเงินจังกอบที่ดินก็มีหลักการเช่นเดียวกับที่การให้ช่วยเหลือที่ดินตามประมวลรัษฎากรอยู่แล้ว ถ้าหากว่าไม่ยกเลิกการเก็บเงินจังกอบที่ดินในเขตเทศบาลตำบลทั้งสองแห่งนั้นแล้ว ราษฎรจะต้องเสียเงินซึ่งมีลักษณะอย่างเดียวกันเป็น ๒ เท่า จึงขอเสนอให้มีหลักการ

๒.๑๓.๓.๓.

ม.ล. ค้อย ชุ่มส่าย (ประวศกัวีขันธุ์): ร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบนี้คงไม่มีผู้ใดทักาน เพราะว่านี่ร่างพระราชบัญญัติซึ่งจะออกหรือ
เป็นกฎหมายซึ่งเป็นการแย้งเขาภาระแก่ราษฎรในการเสียภาษีเป็นอย่าง
มาก แต่เป็นหลักการที่ข้าพเจ้าเคยเสนอครั้งหนึ่งแล้วในนามของ
ราษฎรที่เสียภาษีข้าพเจ้าขอขอลยุคดีรัฐสภาเป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าขอ
เสนอลงมติ

มีสมาชิกบริวารของ

ประธานสภาฯ: ผู้ใดเห็นควรรับหลักการ ขอให้ไปรตยก
ชื่อขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ: พร้อมเพรียง ส่งกรรมาธิการชุดที่ ๒ แปร
คดีภายในวันนี้

พ.ต. หลวงเซวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย: ขอ ๑ วัน

ประธานสภาฯ: ทางรัฐบาลขอแปรญัตติภายใน ๑ วัน เมื่อ
มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ใน
ที่จะต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด
ที่รศกัวาช ๒๔๘๒ ของรัฐบาล

พ.ต. หลวงเซวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

มทวาทไทย: รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเลือกตั้งสมาชิก
จังหวัด พุทธศักราช ๒๔๗๓ มีหลักการว่า เพื่อปรับปรุงแก้ไข
หมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด โดยวิธีการ
สมาชิกสภาจังหวัดแต่ก่อนได้เช่นเดิม ใช้พระราชบัญญัติการ
สมาชิกสภาท้องถิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๔ และคำกมธ.รัฐบาล
พระราชบัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลซึ่งกำลังอยู่ในชั้น
ของกรรมาธิการอยู่ในขณะนี้ เมื่อได้มีพระราชบัญญัติคณะ
พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดก็ขาดไป รัฐบาล
เห็นว่าวิธีการเลือกตั้งของสมาชิก ๓ ประเภทนี้ไม่เหมือนกันคงทำ
จะเห็นได้แล้วว่า ในพระราชบัญญัติ เทศบาลและ พระราชบัญญัติ
จังหวัดนั้นมีความมุ่งหมายไปคนละทาง ด้วยเหตุเช่นนี้รัฐบาล
เป็นการสมควรที่จะร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภา
ขึ้นเป็นอัครคณะหนึ่งต่างหาก และนโยบายในการนี้ก็ไม่มีอะไรแต่
สาระสำคัญเกี่ยวกับวิธีการเลือกตั้งมากมายนัก คือ ในประการ
ในทางนโยบาย ก็เนื่องจากพระราชบัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศ
บาลมอบให้กระทรวงมหาดไทยเป็น หน้าที่ของเทศบาล อำนวยการ แต่ในพระ
ราชบัญญัติมอบให้คณะกรรมการอำเภอเป็น อำนวยการเลือกตั้ง
อีกประการหนึ่งเรื่องคุณสมบัติของ ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ด้วยเหตุ
สมาชิก สภาจังหวัด นั้น เป็น องค์ การ ณ ที่ ปรึกษา ของ ข้าหลวงประจำ
จังหวัดจึงได้กำหนดไว้ด้วยตัวได้ มีบทบัญญัติคล้ายๆไว้ ให้ โทสภา

ความที่ค่อนข้างเลื่อมใส ส่วนการที่รัฐบาลได้กำหนดวิทยฐานะของสมาชิกสภาจังหวัดไว้ เพียงสำเร็จชั้นประถมศึกษา นักเพื่อที่จะส่งเสริมนโยบายการศึกษาของชาติให้บรรลุผลมาซึ่งทั้งหลายได้คำนึงถึงความมุ่งหมายในการที่จะเร่งรัดการจัดการเรื่องประถมศึกษา หมายความว่าให้พยายามที่จะปลูกฝัง ตัวเองและ กุลบุตรกุลธิดาให้ ได้สำเร็จ การ ศึกษา ประถมศึกษาตามนโยบายของรัฐบาล แต่ว่าในกรณีเช่นนี้ก็ ตามแต่ มาชิกจะได้ประพฤติไปซึ่งคงจะได้ ไปว่ากันในชั้นกรรมาธิการ

ส่วนเขตคัดเลือกคองนักเพื่อสละวถการปกครอง เราจะต้อง กำหนดเขตคองตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล โดย เขตการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล สำหรับหน่วยลงคะแนนที่ ขุดตำบลเป็นหลัก ด้วยเหตุเช่นนี้รัฐบาลจึงขอเสนอมาเพื่อสภาจังหวัด ขรับหลักการต่อไป

๗.๐๗ น.

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร) : ข้าพเจ้าขังใจในพระ บัญญัติคนเป็นอย่างดี คือสมาชิกสภาจังหวัดกำหนดวิทยฐานะชั้น ประถมบริบูรณ์ สำหรับในจังหวัดพระนครที่มีสมาชิก บางอำเภอ สมาชิกสภาจังหวัดพออ่านออกเขียนได้ก็ ได้ปฏิบัติงานกันมาเป็น เวลา ภายก็ปฏิบัติงานมาเรียบร้อย ข้าพเจ้าขังใจว่าทำไมจึงต้องกำหนด วิทยฐานะไว้ด้วย ถึงแม้ว่าจะตัดได้แล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่ขังใจอะไร

ประธานสภาฯ: เรื่องนี้ท่านเป็นผู้มีจิตใจดี เมื่อเห็น
ความเห็นเป็นอย่างนั้น ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอให้ไปรบกวน
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ: พร้อมเพรียง ส่งกรรมาธิการ
วิสามัญ

พ.ต. หลวงเขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการ
มหาดไทย: ขอส่งไปให้กรรมาธิการวิสามัญซึ่งกำลังพิจารณา
พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล

ประธานสภาฯ: ทางรัฐบาลขอเสนอให้ส่งไปยังคณะ
ธิการวิสามัญชุดที่กำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง
สภาเทศบาล เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้า
ประชุมฉันทัด แปรญัตติภายในวัน

พ.ต. หลวงเขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการ
มหาดไทย: ขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๒ วัน และนโยบายที่
ไปก็ไม่มีความหมายอะไร

ประธานสภาฯ: ทางรัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติภายใน
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุม
ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้ทวีป สังกอง
ตกเป็นของคณะลูกเสือแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๒ ของรัฐบาล

พิศนภะของวังพระราชบัญญัติคน ข้าพเจ้ามีความเชื่อใจและสง
 หนักมาก กล่าวคือการที่จะโอนทรัพย์สินใด ๆ ไปให้แก่ผู้อื่นก็
 หนักใจเป็นระตของระบอบให้ชดแจ้ง ด้วยเหตุประการนั้นแหละข้าพเจ้า
 ซื่อซึ้งใจ และนอกจากนั้นข้าพเจ้าก็ยังขอคิดคำนึงว่าของทรัพย์สิน
 เสียบ้านนั้นข้าพเจ้ายังอยากจะให้สงวนเป็นของเสียบ้าน กล่าวคือ
 เจ้ามีความประสงค์ที่จะเสนอพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้เพื่อให้อา
 ตามที่พระราชกำหนดการเสียบ้านอยู่นั้น ข้าพเจ้าได้เคยเสนอร่าง
 ราชบัญญัติดังกล่าว แต่รัฐบาลก็ได้รับไปพิจารณา และได
 กรรมพิจารณาเรื่องนี้ แต่ในที่สุดเมื่อเปลี่ยนคณะรัฐบาล เรื่องนี้
 เป็นอันระงับอยู่ แต่ในขั้นนี้ข้าพเจ้าได้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
 เสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็มีความประสงค์จะเสนอต่อสภาเพื่อรับหลักการ
 ปรากฏว่าในขณะนั้นรัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติเพื่อโอนทรัพย์สิน
 เสียบ้านเป็นของลูกเสียบ้านเช่นนั้น เข้าใจว่าการเสียบ้านคงจะ
 ล้มเลิกไป ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่ควรรับหลักการแห่งร่างพร
 ราชบัญญัติ และขอประการหนึ่งข้าพเจ้ามีข้อข้องใจเกี่ยวกับทรัพย์สิน
 สิบย่างสังฆราชอย่างซึ่งตกอยู่ในความปกครองผู้อื่น ข้าพเจ้าขอขอก
 อย่างสโนสวเสียบ้านหาสารคามเวลานี้ตกอยู่ในครอบครองของเทศบาล
 และสมาคมเป็นต้นเขาเป็นม สัตถิครอบครองมาแล้วเราจะโอนทรัพย์สิน
 สิบเหล่านี้ไปให้แก่ลูกเสียบ้าน ข้าพเจ้าเห็นว่ามีความซัดซึ้งเป็นอันมาก
 และนอกจากนี้ยังมีทรัพย์สินอย่างอื่นอีกเป็นอันมาก เมื่อเป็นเช่น

พี่เจ้าเห็นว่าถ้าหากเราจริง ๆ ซ้ำ ซ้ำ จะได้เห็นพระราชาซึ่งมีปัญญามากนั้น รุข
ชกเจมเพื่อสมาชิกจะได้ พิจารณาโดยรอบคอบ กล่าวคือ ทรัพย์ สัน
นิชาครอบครองอยู่ก็ควรจะให้เขาเสียไม่ควรจะโอนมา

หลวงวิจิตรวาทการ รัฐมนตรี: คือชี้ชัดถึงของท่านสมาชิก
ที่ว่ามีได้ระบอบให้ชัดแจ้งนั้น ท่านก็ไม่ได้บอกถึงความอะไรที่ไม่ชัด
แจ้ง ในเรื่องเช่นนั้น ท่านบอกว่าท่านมีเจตนาที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ให้ มีการเสียภาษี และถ้าหากว่าใครรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติแล้ว คือเรื่องที่จะให้เสียภาษีนั้นก็ไม่ใช่การสำเร็จ ข้าพเจ้า
เห็นว่าไม่เป็นปัญหา คือเรื่องเสียภาษีให้มันอีกหรือไม่เป็นปัญหาส่วน
อย่างที่จะต้องพิจารณากันอีก อีกอย่างหนึ่งไม่ใช่ว่ารับหลักการแล้ว
เสียภาษีของท่านก็จะไม่สำเร็จ หากเป็นเช่นนั้นไม่ คือความคึกคัก
เสียภาษีเป็นผลกับประเทศชาติ ทั้งก็ย่อมจะต้องได้ และการหา
ทรัพย์สมบัติที่จะได้มากกว่าที่เป็นอยู่ของคนเสียอีก

คราวนี้ว่าทรัพย์สมบัติของเสียภาษีตกอยู่แก่เทศบาลของทางบ้าน
เมือง ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า ในเรื่องนี้อยู่ภายในวงราชการเหมือนกัน
ว่าสามารถจะพูกกันได้ และอีกประการหนึ่งถ้าแม้ว่าจะมีเรื่องที่มี
หาได้แน่ชัด เช่นอยู่ในความครอบครองของผู้อื่น และยังเป็นปัญหา
ไม่ได้ถกกันอีก ก็สมควรว่า ก็ได้บอกไว้ชัดแจ้งอยู่แล้ว ให้ โอน
ทั้งที่ดินและสินทรัพย์ เพราะฉะนั้นการโอนมานั้นก็ไม่เกิดกรณีกับ

ผู้ใด เพราะเหตุว่าเมื่อโอนมาแล้วก็ยอมที่จะยกตัวสำหรับตนใน
หลังได้

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร): ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็น
เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่สมัย
ยุบสภาฯ ข้าพเจ้าได้ชี้แจงให้สภาฯ ทราบแล้วว่า ความจำเป็นใน
ที่จะต้องให้ลูกเสือเป็นเจ้าของทรัพย์สินของเสือบ้านนั้นได้กล่าวไว้
มาแล้วแต่ครั้งก่อนนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการจำเป็นอย่างยิ่ง
ที่จะต้องรีบจัดการ เพราะฉะนั้นเห็นว่าไม่สมควรจะมีอะไรที่จะต้องพ
ขอให้ลงมติ

มีสมาชิกบริบรอง

ด. สงวน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี): ข้าพเจ้าขอเบ็ดเสร็จ
ต่อไป

มีสมาชิกบริบรอง

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
เบ็ดเสร็จไปรายต่อไป ขอให้ไปรยกยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรยกยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๗ คน

ประธานสภาฯ: เป็นอันระขอให้ที่ประชุมลงมติ ผู้ใดเห็น
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอให้ไปรยกยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๐๒ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปยกยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓ คน

ประธานสภาฯ: ตั้งคณะกรรมการสามัญชุดที่ ๑ ประชุมปรึกษ
ภายใน ๑ วัน

หลวงวิจิตรวาทการ รัฐมนตรี: ขอเพียง ๑ วัน

ประธานสภาฯ: ทางรัฐบาลขอเสนอให้ประชุมภายใน ๑ วัน

ผู้ใดไม่เห็นด้วย ให้ความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้ไม่มีมติ

การจะต่อไปขอให้พิจารณาว่าพระราชบัญญัติการบัญชี พุทธศักราช

๒๔๖๒ ของรัฐบาล

พ.อ. พระบริภัณฑ์บุททกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ-

การ: รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการบัญชี พุทธศักราช

๒๔๖๒ โดยมีหลักการให้บุคคลซึ่งประกอบพาณิชย์และอาชีพต่าง ๆ

บัญชีโดยเหตุผลทั้งที่เสนอไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว เพื่องาน

ที่ข้าพเจ้าขอเสนอต่อสภาฯ ดังต่อไปนี้

เหตุผลที่จะเสนอพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาก เพื่อยุติข้อสงสัยที่จะส่ง

มาอาชีพการค้า เราได้พูดกันมานานแล้วว่า ชาวเราทำการค้า

ไม่โต การที่ผู้เขาไม่โตนั้นเหตุผลหลายประการ แต่ประ-

สำคัญซึ่งข้าพเจ้าใคร่จะขอให้สภาฯ พิจารณาในขณะนี้ มี ๓ ประ-

การ คือ

นี่ ก็เพราะเราทั้งสองคนไปได้ พี่เราตั้งกล่าวถก ดังนั้นเราจึง

จึงด้วยการทำบุญเช่นเป็นถาวรในถาวร

อีกประการหนึ่ง ที่ออกไปก็ออกกฎหมายนี้ จะสนับสนุนส่งเสริมการ

ศึกษาของเราในต่างประเทศ โรงเรียนพาณิชย์การขึ้นมาในขณะนี้ เราเห็นได้ว่าได้

การศึกษาที่ดีถูกกลุ่กลุ่กลุ่มาบ้าง รัฐบาลก็ส่งเสริมลาชีพชนิดนี้

อะไรก็ตามโรงเรียนขึ้นมาใหม่ พระราชบัญญัติก็จะส่งเสริมให้ชาวเรา

โรงเรียน เมื่อออกจากโรงเรียนแล้วจะได้กลับมาเรียนวิชิปฏิบัติของพ่อ-

แม่โดยอาศัยพระราชบัญญัติเช่นเดียวกัน อนึ่งข้าพเจ้าขอกราบเรียน

สภาฯ ว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เขียนไว้เพื่อจะใช้ ในท้องถิ่น

ซึ่งท้องถิ่นแล้วแต่ที่จะได้ออกประกาศเป็นกฎกระทรวงต่อไป ข้าพเจ้า

กล่าวสภาฯ ควรจะเห็นใจรัฐบาล และควรจะสนับสนุนพระราชบัญญัติ

ฉบับนี้

b.๒๓ ๓.

นายพจนเทพ กาญจนเสริม (ศรีสะเกษ) : ร่างพระราช-

บัญญัติการบัญชีฉบับนี้ ถ้าจะมองอย่างเส้นๆ แล้วจะเป็นการเล็กน้อย

ที่ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการใหญ่ยิ่งในเรื่องนี้ เพราะว่าสภาพและฐานะ

การค้าของเราเวลานี้เป็นที่ยากลำบากทั่วๆ ไปแล้วว่าเป็นอะไร จริงอยู่

พระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าหากทางเรทนานแล้วมันก็จะมุ่งไปในทางชนค่างค้าส่วน

มาถึง แต่ทั้งนี้ก็อยู่ในประเทศไทยเราตามตึกของตำรวจและมณฑล
 ที่ขายอยู่ด้วย และโดยเพราะรัฐบาลกมมโยบายที่ระสังเสริมการ
 อยู่แล้ว แต่พระราชบัญญัติเป็นการกักกันและบริษัทการค้า ผู้ที่
 การค้าโดยทางอ้อมถึงเหตุผลที่ข้าพเจ้าจะกราบเรียนต่อไป ตามมาตรา
 ๖ อนุมาตรา ๑, ๔ และ ๑๓ มาตรา ๑ ว่า การขายสินค้าในวัน
 ใด เป็นเงินคงแก่ ๓๐ บาทขึ้นไป หรือมีสินค้าเพื่อขายมีอยู่เป็นเงินคงแก่
 ๕๐๐ บาทขึ้นไป สำหรับสภาพการค้าขายจะขอกรายเรียนและเพราะ
 ราคาค่าที่คงร้านขายของเบ็ดเตล็ด ถ้ามีทุนไม่ถึง ๕๐๐ บาทแล้วจะค้าไม่
 ได้ เป็นอันตราย ถ้าหากว่ามีทรัพย์สินอยู่ในร้านค้าจนถึง ๕๐๐ บาท
 แล้วจะต้องทำการบัญชี แล้วก็สภาพการค้าขายของเราในประเทศไทย
 ในขณะนี้ พுகถึงหัวเมืองทั่ว ๆ ไปแล้ว การค้าเช่นพวกพ่อค้าไทย
 ดำเนินการค้าอยู่ทุกวันนี้เหมือนจำนวนมากที่ไม่รู้หนังสือ แล้วก็จะทำ
 บัญชีถึง ๕ ชั้นก็อย่างนั้น ถ้าหากว่าพระราชบัญญัติบังคับให้เขาทำ
 ถ้าเขาทำไม่ได้เขาเป็นระต้องจ้างคนอื่นมาทำ การเคอครือนมีอยู่มาก
 มากนัก จึ่งอยู่พระราชบัญญัตินี้เขาจะเหมาะสมควรในจังหวัดพระนครและ
 นครบุรี แต่ทั้งนี้ก็ไม่เหมาะจะทั่ว ๆ ไป ถ้าเป็นอำเภอนอก ๆ ออกไปจะเป็น
 การเคอครือน และยังกว่านั้นสภาพการค้าในเวลานี้ถ้าเราจะมองดูใน
 ตลาดการค้าในกรุงเทพฯที่คงร้านย่อย ๆ อยู่ทั่ว ๆ ไป โดยเพราะจังหวัด
 พระนครนี้หากินไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้น บ้างหนึ่งจะมี ถ้าไร น้อยที่สุด
 เพราะการแข่งขันมีอยู่มากจะต้องเสียค่าเช่า ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่ากินอะไร

■ หลาน ผลทศกัณฐ์ไม่มีเหลือ จึงอยู่รัฐบาลต้องการให้การเก็บ
 ■ ภาษีอากรเพื่อไม่ให้ร่วไหล ภาษีรัฐบาลควรระโก้ แต่ในเรื่องนี้รัฐ-
 ■ บาลก็เก็บอย่างอื่นของเขาไปมากแล้ว เป็นต้นว่า ภาษีขาย ภาษีโรงค้า
 ■ ภาษีงานนี้จะคงเสียในเรื่องออกซก เช่นขยะมูลฝอยและในเรื่องอากร-
 ■ ควบคุมป้ายรายชื่อของเสียถึง ๒๐-๓๐ บาทก็มี ถึง ๑๐๐ บาทก็มี เรา
 ■ เก็บทุกสิ่งทุกอย่าง เช่นแหกตาเช่นนมแม่แต่ปลาเล็ก ๆ ก็จะต้องออกไฟ
 ■ ฟ้าได้ ฐานะของราษฎรทุกวันนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะมีสภาพเหมือนกับ
 ■ อดิบคนเป็นอย่างมาก จึงอยู่พระราชบัญญัติคนโดยพระพะมาตรา ๒
 ■ อยู่หลายข้อที่บัญญัติไว้ให้ทำการขัญชี แต่ข้าพเจ้าซึ่งใจก็มีในอนุ-
 ■ มาตรา ๑ กับอนุมาตรา ๔ เช่นการประกอบขุตสาหกรรม วันหนึ่งได้เงิน
 ■ ๒๐ บาทขึ้นไป สมมกว่าวันนชายโค ๒๐ บาท วันอื่น ๆ ตลอดจน
 ■ ๒๐ บาทขึ้นไป หรือโค ๒ บาท ๑๐ บาท ก็ต้องทำขัญชีแล้ว ในอนุ-
 ■ มาตรา ๑๓ การรับจ้างทำของซึ่งมีรายโค ในวันหนึ่งวันโคเป็นเงินตั้งแต่
 ■ ๒๐ บาทขึ้นไปนั้น พวกที่ทำการค้าใหญ่โตเหล่านั้นข้าพเจ้าเห็นสมควร
 ■ ให้อย่างยิ่ง แต่พวกการค้าเล็กเล็กในขัญชุนถ้าจะมองไปในบ้านนอก
 ■ ธรรมดาแล้ว พ่อค้าไทยถ้าจะริเริ่มอยากจะเป็นพ่อค้าข้าง มีการตั้งร้าน
 ■ ขายเป็นต้น แต่จะสร้าง โรงอุตสาหกรรม ๒๐ ๓๐ นั้นยอมทำไม่ได้
 ■ เพราะสภาพของเขาไม่มีทุนเพียงพอที่จะเริ่มกิจการใหญ่ ๆ ได้ จึงเราจะ
 ■ ให้อำนาจพ่อค้าเอกชนเออะแยะพระพะในจังหวัดพระนครนี้ ข้าพเจ้าทราบ

งามพิศมัย โดยที่ชายชั่งตวงวัดขึ้น ในพระนครมี เจ้าเมืองมณฑลมา
 นปรากฎขึ้นเท็จจริงว่าชาวจีนไม่ค้ำยอบยากขายสินค้าของญวน พอ
 ไทยจึงมีเอามา ทนถาวรค้าขายจะตั้งร้านคนมาขายญวนตามพระร
 บัญญุญคน ทนงคนเป็นจำนวนเงินเคียน ๓๕ บาทหรือ ๓๐ บาท แต่
 รัฐบาลยังเก็บภาษี ถ้าพุดถึงภาษีทางอ้อมและทางตรงเวลาน ทดสอบ
 ไม่มีเหลือเลย ทุกสิ่งทุกอย่างภาษีทางนั้น เช่นอย่างขบหรือ ถึงแม้เรา
 เก็บทางตรงก็ยังไม่เก็บทางอ้อม ยิ่งกว่านั้นก็มีลอคเตอร์อีก ลอคเตอร์
 ใช้บังคับก็จริง แต่การนั้นเป็นสิ่งที่มนุษย์ชอบอยู่แล้ว ทุกสิ่งทุกอย่าง
 ถูกเก็บถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์มากอยู่แล้ว ลอคเตอร์ก็มีทุกเดือน ทุก
 เดือนไม่มีที่ไหน เวลานราษฎรถูกเก็บภาษี ทนชาวนาไม่ได้ถูกเก็บ
 ทางตรง แต่ว่าถูกเก็บทางอ้อม พอดีค่านกลางในขี้ขายนนี้โดยละพา
 อย่างยิ่งพอดีค่านคนต่างก้าว เขาบอกว่าไม่กลัวภาษีรัฐบาล เพราะ
 เขาเป็นคนกลาง เขาซื้อแพงเขากี่ขายแพง เขาซื้อถูกเขากี่ขายถูก ผล
 ที่สุดความลำบากไปอยู่แก่ราษฎรชาวนาถูกขี้ขายนในทางอ้อม ด้วยเหตุ
 นี้ข้าพเจ้าจึงอยากจะกราบเรียนรัฐบาลนี้ด้วยความเคารพว่า จริงอยู่ใน
 พระราชบัญญัติคนมีเงินอื่นใช้ว่าอาจจะประกาศใช้ เช่นอื่น ๆ ไป แต่ถ้าหาก
 ว่าพระราชบัญญัตินี้ถ้าข้าพเจ้าคัดค้านไม่เป็นผลแล้วก็ขอวิงวอนว่าจะออก
 ประกาศใช้ขอให้ประกาศในจังหวัดพระนครและธนบุรี ไปก่อน ข้าพเจ้า
 เชื่อนั่นว่าข้าพเจ้าคัดค้านอย่างไรก็คงไม่เป็นผล ก็ขอความกรุณารัฐบาล

ไว้ด้วย จึงอยู่ที่รัฐอยู่ตลอดอยู่ในกระทรวงการต่างประเทศไม่ทราบจะ
 การค้าในข้อเท็จจริงก็เท่ากับพวกข้าพเจ้าก็ได้ ร้านการค้าในหัวเมือง
 เวลานี้จะล้มล้มเหลือ ฟอลันไปวันหนึ่งๆ เท่านั้น จึงอยู่เรานั่นโยบาย
 ที่จะส่งเสริมการค้าโดยเฉพาะคนไทย แต่ชาวต่างประเทศเขาทำการ
 การค้าในประเทศไทย เรานี้ เขาทำประโยชน์ให้แก่ประเทศเราก็ไม่ใช่
 เหมือนกัน ถ้าหากว่าเขาขาดไปแล้ว พวกเราก็จะยากไปหน่อย จึง
 อยู่ไม่ยากตลอดไป แต่ก็ยากไปนาน ตามที่ข้าพเจ้ากราบเรียนมา
 หวังว่าเราจะได้รับความกรุณาจากรัฐบาล

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
 ปัญหาอันเกี่ยวแก่เรื่องการบัญชีนั้นท่านรัฐมนตรีเศรษฐกิจกระทรวง
 หนึ่งแก่ซึ่งซึ่งไรของท่านสมาชิก แต่ในการอธิบายของท่านอธิบาย
 ออกมาถึงในเรื่องภาษีสรรพสามิตที่เราได้ตกลงกันไปแล้ว และ
 มาตรการที่ตกลงกันในการออกประมวลรัษฎากร และท่านทั้งหลายก็
 ได้เห็นกันแล้วว่าเป็นธรรมต่อสังคม ด้วยเหตุที่ท่านทั้งหลายไม่ชอบ
 ภาษีทางตรง ก็ไปคิดปรับปรุงภาษีทางอ้อม คชก.ทบ.กระเทียมคช
 ทยกระเทียม แต่คชก.ทบ.กระเทียมที่ละเล็กละน้อย ก็ไม่รู้สักว่าจะมี
 ความรู้สักประการใด เพราะฉะนั้นการที่ท่านนำเอาปัญหาเรื่องประมวล
 รัษฎากรมาพูดก็ ข้าพเจ้าก็จำเป็นต้องชี้แจงอีกว่า เราได้ตกลงกัน
 แล้วว่า เราต้องกันมาแต่เดิมว่า ภาษีทางตรงนั้นไม่เป็นธรรมอย่าง

ร่างคนมาทำ ซึ่งพอได้ตรวจดูคดี ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ใน
 การจดทะเบียนการค้าแล้ว ถ้าพูดตามพระราชบัญญัติในมาตรา ๖.
 ท่านจะเห็นว่ามีคนมาจดทะเบียน ๑๕,๖๘๖ ราย แปลว่าใน ๖ พันราย
 เป็นคนสัญชาติไทย ๒,๑๐๐ ราย ที่ข้าพเจ้าบอกว่าคุณสัญชาติไทยนั้นก็คือ
 สัญชาติกรมพระราชบัญญัติ คือเกิดในเมืองไทยก็เป็นไทย ท่านจะ
 เห็นได้ว่าพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้บอกให้ใช้ทั้งประเทศไทย มีกา-
 หนดเขตที่จะออกเป็นกฎกระทรวงให้ใช้ตามข้อบังคับ ซึ่งซึ่งรัฐบาล
 จะได้พิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไป ถ้าพเจ้าคิดว่าท่านคงจะหายข้องใจใน
 เรื่องนี้

๑๑๖.๓๕ ๓.

ม.ล. ค้อย ชุ่มสาย (ประจวบคีรีขันธ์) : ร่างพระราชบัญญัติ
 มีอำนาจแต่หลักการและเหตุผลแล้วก็ไม่จำเป็นที่จะต้องออกเป็นพระราชบัญญัติ
 โดย เพราะเหตุผล

๑. เพื่อให้การทำบัญชีของบุคคลซึ่งประกอบพาณิชย์ และการ
 อื่นต่าง ๆ เป็นระเบียบขึ้น อันรัฐบาลมีความประสงค์จะให้ทุกคน
 ประกอบอาชีพเป็นระเบียบขึ้นแล้ว ก็ควรจะส่งคนไปแนะนำเขาก็ได้

๒. เพื่อยกเว้นการทวงถามแก่บุคคลภายนอก และในระหว่าง
 บุคคลซึ่งประกอบกิจการนั้น ๆ ด้วยตนเอง นั้นเขาก็มีกฎหมายควบคุม
 อยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องใช้ร่างพระราชบัญญัตินั้นไปบังคับเขา

๓. เพื่อสะดวกในการเก็บภาษีอากร ให้เป็นธรรม อีกไม่
ต้องใช้ร่างพระราชบัญญัติไปบังคับเขา เพื่อสะดวกในการเก็บ
เป็นธรรม เขาก็ยังยินยอมวางใจต่าง ๆ ตามประมวลรัษฎากร
การทบทวนบัญชีต่าง ๆ ในทางการค้าในบางแห่งเขาถือเป็นความลับ
ไม่ประสงค์จะแสดงให้ผู้อื่นรู้ใครเห็น และก็ไม่แน่ว่าเจ้าพนักงาน
ผู้หนึ่งผู้ใดจะไปตรวจนั้นเขาจะเห็นเป็นความลับหรือไม่ ชั่วแต่
การเท่านั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะออกเป็นพระราชบัญญัติ

นายสโรย ฤดีปาง (ลำปาง) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอ
หมายเรื่องนี้เข้ามา ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสมควรแล้วซึ่งเราไม่
ไปคัดค้านอะไรเลย ทำเพื่ออะไร ที่บอกว่าไม่ต้องมีกฎหมาย
ไม่มีกฎหมายบังคับแล้วใครจะทำไม่ได้ เรื่องรัษฎากรอย่างเดิม
หลายเรื่อง เราต้องการให้เป็นระเบียบ ต้องการให้เรียบร้อย
การสอนคนไทยเราว่าการค้าขายต้องมีระเบียบ ต้องทำบัญชีอย่าง
นั้น ไม่ใช่ว่ามีเรื่องรัษฎากรอย่างเคี้ยว รัษฎากรนั้นรัฐมนตรีก็
ได้กล่าวแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอกล่าวเรื่องอื่นต่อไป

มีผู้คนหนึ่งบอกว่า การค้าขายไม่ใช่มีแต่คนไทยเรา คนเทศก็มี
นอน ถ้ามีแต่คนไทยแล้วจะไปขายอะไรกัน มันต้องมีคนหลายชาติ
กัน อยู่ในโลกคนเคี้ยวไม่ได้ จะขายอยู่ในประเทศเรานั้นจะเป็นไป
ได้ การทำบัญชีตามมาตรา ๖ อนุมาตรา ๑ นั้นก็จัดทำเพื่อส่งเสริม
การค้าขายซึ่งรัฐมนตรีเศรษฐกิจได้บรรยายมาแล้ว และรัฐมนตรี

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้...
ควรแยกอภิปราย ข้อใด ไปรทกยกมยชน
สมาชิกยกมือ ๕๕ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ข้อใด ไปรทกยกมยชน
สมาชิกยกมือ ๒๒ คน

ประธานสภาฯ: เป็นอันอภิปรายต่อไป

๑๖.๕๐ น.

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิศตร): ข้าพเจ้ามีความ
สอดคล้องกับท่านสมาชิกที่คัดค้านในข้อที่ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้
เร็วกว่าสภาพของพลเมือง นอกจากนั้นยังเป็นการขัดกันนโยบายของ
บาลเองด้วย คือรัฐบาลนั้นนโยบายในอันที่จะส่งเสริมให้คนไทยได้
การค้า ถ้าหากว่าพระราชบัญญัตินี้ออกไปแล้วจะเป็นการชักชวน
อยู่ในตัว มีท่านสมาชิกสนับสนุนว่า การออกพระราชบัญญัตินี้ไป
ด้วยประการต่างๆ ท่านมองแต่ในแง่ที่คั้นแง่เดียว ท่านควรจะมองใน
อื่น ๆ ด้วย ท่านเองก็ปรารถนาจะให้มองไกล ๆ แต่ในใจไม่มองใน
แง่ที่จะเป็นอันตรายได้บ้าง อรรถกถาการสิ่งใด ๆ ย่อมกำเนิดจากส่วนที่
เล็ก ๆ มาก่อนจึงใหญ่โตขึ้นตามสภาพ การค้าก็เช่นเดียวกัน ไม่ใช่จะ
กำหนดขึ้นก็เป็นนายห้างที่เคียวก็ตามได้ จำเป็นจะต้องก่อสร้างตัวไป
ก่อน ตามบัญญัติมาตรา ๖ อนุมาตรา ๑ กังทมิอยู่ในร่างพระราชบัญญัติ

๒๐ บาทขึ้นไป ข้าพเจ้าขอกราบเรียนให้พิจารณาในทันทีว่า วันหนึ่งเราขาย
 ได้ ๒๐ บาท ไม่ควรเพราะบางวันเท่านั้น เราสมมติให้ ได้ ๒๐ บาท
 ตลอดทั้งเดือน เดือนหนึ่งจะได้ ๖๐๐ บาท แต่ ๖๐๐ บาทนี้ไม่ใช่เงิน
 ๒๐ บาท คือไม่ใช่รายได้นั้นแท้จริงทั้งหมด รายได้ที่เราได้ราว ๓ เปอร์เซ็นต์
 หรือ ๕ เปอร์เซ็นต์ เป็นอย่างมาก และ ๖๐๐ บาทนั้นขอให้เราคิดคิดว่า
 เดือนหนึ่งเราได้ ๕ เปอร์เซ็นต์ เป็นอย่างสูง คือ ๓๐ บาทเท่านั้น และ
 ๖๐ บาทถ้าหากว่าเราต้องไปจ้างเสมียนมาทำบัญชีประจำอยู่ในร้านเดือน
 หนึ่ง ๑๐ บาทหรือ ๑๕ บาทเป็นอย่างต่ำ แล้ว ๓๐ บาทนั้นจะเหลือสัก
 ๑๕ บาทหรือ ๑๐ บาทก็ว่าได้ ความที่เห็นว่าฝรั่งเขาทำมานานแล้วตั้งแต่สมัย
 ไปเรียนนั้น ข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่า เราจะเขาไปเปรียบกับเขาไม่ได้
 เพราะ ข้าพเจ้า ขอ กราบ เรียนให้ทราบว่า มหาวิทยาลัย ออกสโตร์ หรือ
 วิทยาลัยนั้นตั้งมาในสมัยพร้อม ๆ กับที่ พ่อ ขุนราม กำแหงของเราคิด
 ตั้งสโตร์ไทยขึ้น แล้วเราเจริญเท่ากับเขาหรือเปล่า เพราะฉะนั้นเราจะเขา
 ไปเปรียบกับเขาไม่ได้ เขาเจริญแล้วด้วยประการต่างๆ เราจะก้าวตาม
 ถ้าข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้า เห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ ออกไป
 แล้วมันเป็นโทษ สภาวะของพลเมือง ของเราได้รับการศึกษา ยังไม่
 ดี ไม่เชื่อไปรุดตามท่านรัฐมนตรีกระทรวงธรรมการดู พลเมืองของ
 เราได้รับการศึกษายังไม่ถึงครึ่งท่านประธาน

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี): ความจริง
 พระราชบัญญัติเรื่องบัญชีเงินเป็นความประสงค์ของรามาจนแล้ว
 เท่าที่รัฐบาลเสนอเข้ามา รู้สึกเข้าไป เพราะว่าถ้ารายทุกวันนี้
 ทราบกันแล้วว่า สำหรับไทยเราในร้อยเปอร์เซ็นต์ มี ๑ เท่านั้น
 ค่าขาย ๓๐ บาทก็เป็นการศึกษาแล้วที่จะลงบัญชีเป็นรายได้ รายจ่าย
 ส่วนใดส่วนหนึ่งเราไม่คำนึงถึงออกอย่างหนึ่ง เพราะว่าเราไม่ประสงค์
 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ ผลที่สุดการค่าของเรานั้นแหละจะชักกิน
 ขาย คือไม่ได้สอนให้พ่อค้าค้าศาสนา หรือขายแก้อะไรทำบัญชี
 และ อีก อย่างหนึ่ง ความจริงมาตรา ๖ อนุมาตรา ๔ ก็ได้บอกไว้แล้ว
 ออกสหกรณ์หรือสหกรณ์ไม่ได้เกี่ยวกับกรมกระไรเลย ซ้ำ
 ได้ พังสมาชิกผู้หนึ่งเป็นทุกขถึงชาวนาชาวไร่ ความจริงก็จะบอก
 เก็บไป ของความที่มีอยู่ในอนุมาตรา ๑ คือในมาตรา ๔ เกี่ยวกับ
 ค่าหรือผลของอะไรนั้นก็ไม่ได้ มียกเว้นไว้แล้วอย่างหนึ่ง ในอนุมาตรา
 ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐
 ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐
 ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐
 ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐
 ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

■ ถ้าเราไม่ไปรวม พวกที่พระเจ้ามีบุญที่ละอายหนักๆ ราชโอรสของเราจะมี
 ■ ใฝ่ใจ ข้าพเจ้าอยากขอเรียนแก่สมเด็จคุณุ มีเกียรติ ไกรศ พิจารณาให้
 ■ โดยศสภทน้อย ถ้าหากว่าข้าพเจ้าเป็นพ่อค้าเอง ข้าพเจ้าก็ไม่เอียง
 ■ กระจ่างอย่างนั้นข้าพเจ้าไม่อยากจะกิน เพราะการที่ขบถข้าพเจ้า
 ■ ขบถขบถ ข้างอยู่สมาธิการจะเป็นพ่อค้าอย่างนั้นก็ได้อันนั้นแหละ
 ■ มาพุดถงเรื่องละเพาะ หน้า ก็คิดว่าข้าพเจ้าเห็นว่านโยบายใน เรื่องนี้
 ■ ข้างชาติประเทศและจะเจริญ ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าหากว่าเราไม่ทำใน
 ■ ข้างขบถแล้ว ผลในเรื่องเงินคงคลังของเราจะลดลงไปมากทีเดียว
 ■ ข้างจริงเรื่องนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นควรพุดกันมาก ข้าพเจ้าได้เรียนต่อ
 ■ ข้างประชุมแล้วว่าจะไปเสียอีก ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะเอาเรื่องกระหม
 ■ ข้างเล็ก ๆ น้อย ๆ ของพ่อค้าแม่ค้ามาเป็นอารมณ์

๖.๑๗ น.

นายจำลอง ดาวเรือง (มคาสารคาม) : ร่างพระราชบัญญัติ
 ■ ความหลักการของรัฐบาลที่เขียนมา มีหลักการเพื่อให้บุคคลซึ่งประ
 ■ ธิปไตยสิทธิและการอาชีพต่าง ๆ ทำบุญชื่ และเหตุผลที่ข้างข้าพ
 ■ ษาของใจอยู่ในข้อ ๓ ทว่า เพื่อบ่ง กั้นการทุจริต แก่บุคคล ภายนอก
 ■ ละในระหว่างบุคคลซึ่งประกอบกิจการนั้น ๆ ด้วยตนเอง ส่วนในข้อ ๑
 ■ ละข้อ ๓ ข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่ว่าในข้อ ๓ นี้ทว่า "เพื่อบ่งกั้นการ

การรบ... ข้าพเจ้ากลัวจะเห็นไปว่า เมื่อเราออกกฎหมายจะ
 กลยจะทำให้บุคคลที่เจริญมากจน ข้าพเจ้าขอสนับสนุนท่านผู้
 รัฐบาลประเวศฯ ที่อภิปรายคดีท่านเมอส์กตรน การดำเนิน
 ที่ให้การทำหวังกำไรได้ โดยยาก ที่พนักงานที่ไปตรวจแล้ว
 สามารถรับรองได้หรือว่า จะถึงความดีของเขาได้ แม้จะมี
 ไรก็ตาม โดยปกติพอคำจะต้อง มีการบอกราคา จะต้อง
 ความจริงบ้าง ไม่มีความจริงบ้าง ไม่เช่นนั้นจะมีกำไรที่
 ออกกฎหมายฉบับนี้ไปก็จะมีโทษมากจน ถ้าท่านผ่านตาม
 ทัณฑ์บัญญัติไว้ จะทำให้ศาลมีคดีขึ้นอีกมากมายทีเดียว คือ
 สองอย่าง คือผู้ทำการค้าจะทุจริตและเจ้าหน้าที่ก็จับได้
 ที่เขียนนั้นเห็นว่ายังมีช่องที่ไม่สมบูรณ์และไม่น่าที่จะใส่ ในบันทึก
 เห็นว่าไม่น่าจะออกใช้ ในบันทึก

พ.อ. พระบริรักษ์พิบูลย์กิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การ: ท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรจังหวัดประเวศบุรีรัมย์ ได้กล่าว
 ท่านเป็นห่วงว่าเจ้าหน้าที่จะไปทำการตรวจบัญชี อาจจะทำให้
 เสียแพร์ ขอให้ท่านอ่านมาตรา ๕ ที่ว่าสารวัตรบัญชีมีอำนาจ
 การตรวจสอบในสำนักงานของบุคคลซึ่งมีหน้าที่ทำบัญชี คือ
 ว่าทำบัญชีหรือไม่เท่านั้น บางทีท่านจะเข้าใจผิด.

๑๖.๕๐ น.

ร.ท. ขุนศรีไกรพิสัย (บุตรธานี): การที่รัฐบาลเสนอ

โศกนาฏกรรม... ผู้ประเมิน... เป็นเรื่อง...
 ธรรมดา... แล้วจะ... อย่างไร...
 หลวม ๆ ก็คล้าย ๆ กับคนจากราษฎร...
 ชน... แต่ที่แท้จริงถ้าเราดูจำนวนผู้...
 ที่ซึ่งทำบัญชี... ไม่เกิน ๓๐ หรือ ๔๐ เซนต์เซ็นต์...
 ลำบากสำหรับคนไทย...
 เป็นคนต่างประเทศ...
 ปัญหาสำหรับให้คนไทยมีงานทำมากมายที่เขี้ยว...
 ออกจากโรงเรียนไปแล้วก็จะมั่งงานทำ...
 กันด้วย.

ในเรื่องรัฐไทยนั้นเห็นได้จริง ๆ...
 ภายจริง ๆ...
 ไร่...
 ฐานเท่า... (Sanction)...
 คิดว่าเราทำเงินไม่ให้รัฐไทยให้เข้ามาเป็นเงินกลางได้มากพอ...
 นั้น...
 เรียกภาษีอื่น ๆ...
 มาก...
 ขอสันนิษฐานพระราชบัญญัติระเบียบขึ้น...
 แต่ในเรื่องอนาคตจะเป็นเรื่อง...

พิน รามมุนี... เรวเกินไปนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าพระองค์มีวิสัยแก่ ใจให้พลาดลง เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอสนับสนุนร่างนี้

นายเปียม บุนยะโชติ (นครศรีธรรมราช): ความจริงตาม พระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะได้ประกาศใช้และรั้งหลักกฏไว้ เพราะความจริงคนไทยที่ค้าขายอยู่ในประเทศไทยนั้นก็มีเป็นจำนวนมาก ทศก.....

ประธานสภา: ขยำข้ากั้นซี

นายเปียม บุนยะโชติ (นครศรีธรรมราช): ไม่ข้า ก็ เป็นโอกาสที่ให้คนไทยเป็นเสมือนการบัญญัติอย่าง และนอกจากการค้า ขายเป็นมากว่าในใหญ่ ๆ ก็มีเสมือนประจำอยู่แล้ว แต่ที่เมื่อทาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าขัดข้องอย่างไร นี้ก็ว่าเราค่อยไปแปร ญัตติก่อนว่า เพชสรรวกลและขยำกขเสนอให้ลงมติเสียด้วย

มีสมาชิกบริวารอง

นายพิน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา): ร่างพระราช บัญญัตินี้เห็นว่าพระราชบัญญัติสำคัญที่สุด และทำนสมาชิกทั้งหลาย ควรจะสำเนียงไว้ด้วย ควรจะอธิบายให้ทราบซึ่ง ดงที่มาและที่ไป ผลกระทบใดผลเสีย ให้ละเอียดสักหน่อย ที่จริงก็เสียเวลามากแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอความกรุณาเบ็คอธิบายต่อไป

มีสมาชิกบริวารอง

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควรให้ตัดวิทยุขายต่อไป ขอเชิญ
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๑๗ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอเชิญ
สมาชิกยกมือ ๕๐ คน

ประธานสภาฯ : เห็นอันว่าลงมติ ข้าราชการขอใต้ที่ประชุม
วินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ใต้ปกครองยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘๘ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอเชิญ
สมาชิกยกมือ ๒๓ คน

ประธานสภาฯ : เห็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติระเบียบไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ
พ.อ. พระบริรักษ์ชัยทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษ
การ : ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ ๗ นาย

ประธานสภาฯ : รัฐบาลเสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ เมื่อ
ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าราชการขอใต้ที่ประชุมลงมติ
จำนวน ๗ นาย

นายทองอินทร์ ภูพิพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ขอประธานประ
ษณ ๘ คน

มีสมาชิกพร้อม

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ: ไม่ขัดข้อง รัฐบาลขอเสนอ ๘

ประธานสภาฯ: รัฐบาลไม่ขัดข้องให้เสนอ ๘ คน แต่ขอเสนอ ๕ คน เมื่อไม่มีใครมีความเห็นแย้งอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าประชุม

■ นมิต

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ: ข้าพเจ้าขอเสนอ ๑. พล.ร.ต. พระยาศรยุทธเสนี ร.น. ๒. หลวง

■ ตรีศรานุวรรต ๓. ม.ร. วามวาทิตย์ ตรีพิพัฒน์ ๔. นายอุไทย

■ นายโยธิน

นายทองอินทร์ ตรีพิพัฒน์ (อุบลราชธานี): ข้าพเจ้าขอเสนอ นายทองม้วน ชักดากร

มีสมาชิกพร้อม

■ ขุนอนุสรกรรม (นครพนม): ข้าพเจ้าขอเสนอ นายร้อยโทสุทัศน์

■ นายสุทัศน์

มีสมาชิกพร้อม

พ.ต. สมาน เทพหัสดิน ณ อยุธยา (สมาชิกประเภท ๓): ข้าพเจ้าขอเสนอ นายทองดี จันทร์กุล

มีสมาชิกพร้อม

นายอรุณ ของนัชไซคี (พระมหากษัตริย์) ข้าพเจ้าขอเสนอ
ของคณบดี ภาวพัฒน์

มีสมาชิกบริษัทร

นายเด็ก กังคานนท์ (กาญจนบุรี): ข้าพเจ้าขอเสนอ
กลีบ สมลาย

มีสมาชิกบริษัทร

ประธานสภาฯ: ครบแล้ว ขอให้เลิกข่าขการฯ ชำาน.

เลขาธิการสภาฯ: ๑. พล.ร.ต. พระยาครุฑทองเสน

๒. ทลวงคำวิจิตรานวรกร ๓. ม.จ. วิมาวาทิตย์ วัชรพัฒน์

นายอุไรโย. พันธุโยธิน ๔. นายทองม้วน อักดากร ๕.

อุทัย นิตยสัทธ ๖. นายทองดี จันทร์กุล ๗. นายทอง

ภาวพัฒน์ ๘. ม.ล. ก้อย สมลาย

ประธานสภาฯ: แปรญัตติกภายในในวัน

พ.อ. พระบริรักษ์บุษยภักดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเค

การ: ๓ วัน

ประธานสภาฯ: ทางรัฐขาด ขอเสนอให้ แปรญัตติกภายใน

วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ปร

อนุมัติ

ในวาระต่อไป ข้าพเจ้าขอให้ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

การเก็บภาษีเรือและภาษียานพาหนะ ในเขตต์ เทศบาล บางแห่ง

ปฏิทิน ๒๕๕๒ ซึ่งคณะกรรมการชุดที่ ๑ พิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อ
พิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ขอให้เลขาธิการฯ ชำ

เลขานุการสภาฯ: ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกการเก็บภาษี
ในกรณียานพาหนะในเขตเทศบาลบางแห่ง พุทธศักราช ๒๕๕๒ ที่
วาระที่ ๑ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔

ประธานสภาฯ: ทบทวนวาระที่ ๒ แล้ว ค่อยไปพิจารณาในวาระ
ที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรระงับออกใช้ เป็นกฎหมาย
ก็ ขอให้ไปรทกมชช
สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรทกมชช
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาฯ: เห็นกันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ออกประ
กาศใช้ เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติพระราชทาน
สงคามสีมา พุทธศักราช ๒๕๕๒ ซึ่งคณะกรรมการสามัญชุด
ที่ ๑ พิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ขอกรรม
การชแจง

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (กรรมวิธีการ): ก่อนที่สภาฯ จะ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ข้าพเจ้าขอเสนอแก้ไขที่บทประเพราะ
ฉันทาคพิมพ์มาไม่เรียบร้อย คือ หน้า ๔ ช่องที่ ๒ บรรทัดที่ ๑๕
คำว่า "วัดหัวไผ่" ควรขยายพลอง" ขอให้แก้ไขเป็น "บางพลอง"

หน้า ๕ ของที่ ๕ บรรทัดที่ ๕ บ้านปากคลอง กว้าง ๕๐ เมตร
ขอบนเป็น "กว้าง ๕๐ เมตร" หน้า ๕ ของที่ ๖ บรรทัด
"๕๐" เมตร ค่ายลของประธาน ขอบบนเป็น ยาว "๕๐"
และหน้า ๕ ของที่ ๖ บรรทัดที่ ๕ ค่ายลทำชั ยาว "๕๐" มี
ขอบบนเป็น "๕๐" เมตร นอกจากนั้นคงเดิม

ประธานสภาฯ: ขอให้เลขานุการฯ อ่าน

เลขานุการสภาฯ: ร่างพระราชบัญญัติพระราชทานวิสุงคามสีมา

พุทธศักราช ๒๔๘๒ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา
มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ บัญชี

ประธานสภาฯ: ทมศวรรที่ ๒ แล้ว ก่อไปพิจารณาในว
ที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ควรจะออกใช้ เป็นกฎ ทม
ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาฯ: เห็นฉันว่าพระราชบัญญัตินี้ ออกประ กาศ
เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ เกรของ ทม
ราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งคณะกรรมาธิการ ตามัญ ชก

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยพระราชบัญญัติเครื่องหมายราชการ
มาตรา ๓

เลขาราชการ : ร่างพระราชบัญญัติ เครื่องหมายราชการ
พ.ศ. ๒๔๘๒ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒
มาตรา ๓

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) : เนื่องจากข้าพเจ้ามีข้อข้อง
ในร่างพระราชบัญญัติมาตรา ๓ ซึ่งเกี่ยวข้องกับมาตรา ๔ - ๕ - ๖ และ
ข้าพเจ้ามีข้อข้องใจดังนี้ คือว่าในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าเรา
ประกาศใช้ไปแล้วจะไม่เกิดผลสมบูรณ์ เนื่องจากไม่มีบทลงโทษผู้
ฝ่าฝืนการใส่ เครื่องหมายปลอม เป็นอย่างนี้ คือถ้าหากว่าเรากำหนดว่ามาตรา ๖
เป็นบทลงโทษผู้ใส่ เครื่องหมายปลอมก็เกิดความไปไม่ได้ เพราะว่าในมาตรา
๖ นั้นกำหนดว่าอย่างนี้ "ห้ามมิให้บุคคลใดใส่เครื่องหมายราชการ เว้น
แต่ที่ได้รับอนุญาต" คำว่า "ได้รับอนุญาต" ในมาตรา ๖ นี้ก็จะต้องความไป ตรงมาตรา
๖ นี้ก็จะต้องกำหนดว่าใครเป็นผู้ได้รับอนุญาตนั้น ถ้าผู้ใดที่ได้รับ
อนุญาตแล้วใส่ เครื่องหมายราชการ ๓ - ๔ - ๕

ในมาตรา ๓ "เครื่องหมายราชการในพระราชบัญญัตินี้ หมายถึง
ตรา เครื่องหมาย ซึ่งทางราชการ จัดทำขึ้น" คำว่า "ทำ"
ผู้ทำออกวางเขียนให้สภานี้เข้าใจด้วยว่า ข้าพเจ้าจะเข้มงวดตาม
แต่ถ้าหากจะเข้าใจว่า "ทำ" ข้อ ๒ ต้องประกาศ

มาตรา ๑๑ ของมติคณะมนตรีประเพณี มีเนื้อความว่า
 นั้นแล้ว ความมาตรา ๑๑ นี้ได้กระทำผิดตามมาตรา ๑๑
 ว่าผู้ทูลเกล้าฯ ถวายหมายราชการ ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่
 หมายปลอมมาใช้ บุคคลไม่มีอำนาจพอจะใช้เครื่องหมาย
 ไม่ได้โดยอนุญาต ผู้นั้นมีความผิด เมื่อเป็นดังนี้แล้ว ข้า
 ราชการว่าถ้าหากว่าบุคคลใดบุคคลหนึ่งทำเครื่องหมายปลอม
 คนนั้นมีความผิดตามมาตรา ๑๗ ลงโทษผู้ทำ แต่ไม่มี
 โทษผู้ใช้เครื่องหมายปลอม คำว่า "เครื่องหมาย" หมาย
 ทั่วเครื่องหมาย มิได้หมายความว่าเครื่องหมายติด
 อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้ามีข้อข้องใจในเรื่องแบบ
 และ ๔ นั้นเช่นเรื่องเกี่ยวกับวิเคราะห์ศัพท์ คำว่า "เครื่อง
 หมาย" น่าจะมารวมอยู่ด้วยกัน แต่ข้อนี้เป็นเรื่องแบบ
 ในเรื่องว่าไม่มีบทลงโทษผู้ใช้เครื่องหมายปลอม

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการ
 ยุติธรรม: ความข้องใจของท่านสมาชิกนั้น เราได้พิจารณา
 แต่ทว่าความจริงไม่ใช่เป็นการบกพร่อง แต่ทว่าเป็นเจตนา
 ประสงค์ของรัฐบาลว่ายังไม่สมควรที่จะเอาโทษผู้ใช้เครื่องหมาย
 ข้าพเจ้าจะชักจูงอย่างให้ฟังว่า ถ้าแม้ว่าสภาฯ นี้จะได้ผ่าน
 ใช้เครื่องหมายนั้นแล้ว จะเป็นการเดือดร้อนแก่ราษฎรเพียงไร
 ว่าร้าน ๆ หนึ่งขายกางเกงแพรโดยพิมพ์เครื่องหมายราชการ

น.อ. หลวงสารภีนาถสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย: ข้าพเจ้ายังไม่เข้าใจว่าเราพบในข้อไหน เพราะกรณีนี้ขึ้นอยู่กับกรณีซึ่งไม่ใช่เครื่องหมายแต่ก็เข้ามาตรา ๗ ก็มีความว่าเล่นกติก ปลอมกติก ในกรณีซึ่งเครื่องหมายแต่ก็เข้ามาตรา ๖ เพราะฉะนั้นก็ขึ้นอยู่กับ

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร): ในกรณีที่ไม่ใช่เครื่องหมาย แต่ที่ถามว่าเข้ามาตรา ๗ นั้น ๆ ลงโทษผู้ทำ ไม่ใช่ผู้ใช้ มาทำมิให้ ผู้ใดปลอมหรือเล่นเครื่องหมายราชการ ไม่ว่าจะทำโดย หรือทำด้วยวิธีใด ๆ หรือทำให้ปรากฏวัตถุหรือสินค้าใด ๆ ข้าพเจ้าถามปัญหาว่าใช้เครื่องหมายที่ปลอม ใช้ ไม่ใช่ทำ

น.อ. หลวงสารภีนาถสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย: เป็นเรื่องมาทางเดียวกัน ไปรค้นมาตรา ๖ ว่า ให้บุคคลใดใช้เครื่องหมายราชการ เล่นแต่หน่วยราชการ ที่เครื่องหมายนั้นจะใด อนุญาต" แล้วก็ในมาตรา ๘ ว่า "ผู้ใดขบขัญญัตติแห่งมาตรา ๖" ก็มีความผิดอีก ไม่ทราบว่าท่านจะประสงค์อะไร

ประธานสภาฯ: ท่านจะพูดถึงมาตราไหน

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร): มาตรา ๖ ข้าพเจ้ามาตรา ๖ อีกครั้งหนึ่ง

ประธานสภาฯ: ท่านแปรญัตติไว้หรือเปล่า

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร): ไม่ไ้แปรญัตติ แล้ว

หมายราชการ ในมาตรา ๖ ไม่ได้โดยอภัยคำว่า "ใช้" เดิม
 ทำเท่านั้น ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติ แห่ง มาตรา ๖ หรือ มาตรา ๗ มี
 ผิด แต่ผู้ใดใช้ เครื่องหมายปลอมเหมือนใช้ ธงบัตรปลอม ไม่มี
 โทษ ทันทันรัฐมนตรีบอกว่าเป็นอย่าง กางเกงแพร ซ้ำพเจ้าใ
 ยกกางเกงแพร ๆ เป็นวัตถุ ที่มีเครื่องหมาย ราชการไม่ใช่ ของราช
 อย่างเช่น กระดุม เครื่องหมาย ข. เป็นต้น ซ้ำพเจ้าไม่ได้พูดถึงประ
 น. พกถึงแก่ เครื่องหมายซึ่งปลอมชน

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ตามความ
 ผู้ กาน ๆ นั้นซ้ำพเจ้าพระเข้าใจได้ หมายความว่า ความว่า เครื่อง
 มาตรา ๖ ว่า "ห้ามมิให้ บุคคลใดใช้ เครื่องหมาย ราชการ
 หน่วยราชการที่กำหนดเครื่องหมายนี้ไว้โดยเด็ดขาด" คือผู้ กาน
 ว่ามันเป็นของแท้จริง แล้วส่วนของที่ไม่แท้ จริงแล้วไม่มี
 ตามที่ ทานรัฐมนตรีชี้แจงนั้นก็เห็นจะพอทำความเข้าใจกันได้
 เครื่องหมายแท้ จริงเขาก็ห้ามไม่ให้ ใช้ อยู่แล้ว ถ้าหากว่า
 ที่ปลอมก็มีอยู่ในลักษณะที่จะใช้ ไม่ได้ อยู่จริง เพราะฉะนั้น
 ก็ไม่อยู่ในบังคับแห่งบทแห่งกฎหมายนี้ แต่ผู้ใดใช้ เครื่อง
 ซึ่งไม่ใช่ของราชการ แต่ถ้าทำมาเหมือนอย่างเครื่องหมายที่
 ไว้ ก็ต้องห้ามตามมาตรา ๖ นี้เอง เครื่องหมาย หมายถึง
 เครื่องหมายแปลว่าสิ่งหนึ่ง สิ่งใดซึ่งประจักษ์ ยนเทียบอย่างพระราช
 ญัตติเครื่องหมายการก้าวอย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้าปลอมเมื่อไม่

ก็ใช้ไม่ได้ ถ้าทำเช่นนี้จะมีประโยชน์อะไร... ข้าพเจ้าเห็นว่า

ไม่มีปัญหาอะไร

นายถวิล อุดล (ร้อยเอก): ข้าพเจ้าก็เพิ่งซึ่งใจเมื่อได้มีสมา-

คิดที่ถวิลในปัญหาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ตามที่ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กล่าวเมื่อกัน

อย่างที่ท่านจะแปลความหมายของ เครื่องหมายราชการ นั้นตามความคิด

เห็นของท่าน แต่ตามความในพระราชบัญญัตินี้ เราต้องแปลตามคัม

บัญญัติเอาไว้ เป็นของซึ่งแปลใจมาก ในมาตรา ๖ นั้นผู้ใดใช้เครื่องหมาย

หมายอื่นแท้จริง แต่ไม่มีอำนาจจะใช้ได้ เขาเป็นผิด แต่ที่ผู้ใดใช้

เครื่องหมายปลอมขึ้นมา ไม่ใช่เครื่องหมายแท้จริง ปลอมขึ้นมา

เหมือนสนิทเราก็คงผิด ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นเรื่องที่น่าจะคิดอยู่มาก

อีกประการหนึ่ง ถ้าหากว่าเราผลิตลิขสิทธิ์ของกรมการ

ของท่านได้ตั้งมาน ข้าพเจ้าก็เห็นว่าจะไม่ชอบคุณท่านกรมการฯ คนไม่

ก็ แต่เมื่อได้พิจารณาตามบันทึกของกรมการฯ นั้นมาประกอบด้วย

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นว่ารัฐบาลจะปฏิบัติตาม

บันทึก ของกรมการฯ นั้นได้ ยากอย่างยิ่ง ตัวอย่างเช่น ในข้อ ๔

กรมการฯ บอกว่า "การปฏิบัติ ตาม มาตรา ๔๔ ควรจะ ละเว้น ไปด้วย

พระราชกฤษฎีกาเครื่องหมายราชการ เช่นกางเกงแพร ซึ่งมีตราของกรม

องคมนตรีใหม่เวลานี้ได้ จำหน่ายไปอย่างมากแล้ว" แล้วที่ที่เราได้

พิจารณาในมาตรา ๔๔ ใครใช้เครื่องหมายนั้นจะต้องถูกริบทั้งหมด เรา

มีความผิด แม้ในคดีของพระมหากษัตริย์ ข้าพเจ้าอ่านความมาตรา ๓๗

ความผิด ขันข้าพเจ้าขอเดชะด้วยมาตรา ๓๗
ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าเสียใจ ท่านก็ไม่ได้นับประมุข
กรรมวิธีการก็ไม่ได้นัดใจ

เลขที่การสภาฯ: มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐

๑๗.๒๑ น.

นายเด็ก ภักดี (กาญจนบุรี): คือความจริงข้าพเจ้า
ยกมือร้องเรียนนั้น เพราะเหตุว่าพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญ สกปรกแปลกกว่าพระ
ราชบัญญัติอื่น ข้าพเจ้าข้องใจในเรื่องที่กรรมการได้ตั้งข้อสังเกต
ไว้ ๔ ประการ คือข้อสังเกต ๔ ประการนั้นถ้าจะรวมใจความแล้ว เป็น
ข้อสังเกตซึ่งคณะกรรมการท้วงใยในการปฏิบัติว่าถ้าได้ปฏิบัติไปตาม
กฎหมายโดยเคร่งครัดแล้วจะเป็นการก่อครุฑขึ้นแก่ราษฎร เพราะฉะนั้น
ในประเด็นข้อแรก ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามกรรมการว่า ท่าน
กรรมการเหตุใดจึงไม่ ปรับปรุง กฎหมาย เสีย ให้ เป็น การ เรียบร้อย
ซึ่งแสดงให้เห็นว่าที่ท่านเขียนมาไว้เช่นนั้น หมายความว่าถ้าปฏิบัติเคร่ง
ครัดไปแล้ว ความก่อครุฑจะตกอยู่กับราษฎร

อีกประการหนึ่ง ถ้าหากว่าท่านได้ ให้ ข้อสังเกตแก่สภาฯ ๓ ๔
ประการในการเป็นท้วงใยแก่ราษฎรแล้ว ถ้าหากว่ารัฐบาลได้ดำเนิน
ไปโดยเคร่งครัดแล้ว ข้าพเจ้าสงสัยว่าข้อสังเกตที่ท่านได้ ให้ ไว้ นั้นจะมี

■ ในศาลฎีกาเมื่อพิจารณาคดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ■ ขึ้นประเด็นเกี่ยวกับมาตรา ๖ คือว่ารัฐบาลรับรองว่าจะออกระเบียบ
 ■ ปฏิบัติให้ เช่น ไปตามข้อสังเกต ของ กรมมหาดไทย หรือ ทาไม ประการใด
 ■ ก่อนที่จะผ่านวาระที่ ๓ นี้ไป

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ■ มหาดไทย: ก่อนที่จะร่างจะมาขงสภาฯ นี้ ก็มีการอภิปรายในที่ประชุม
 ■ รัฐบาล และที่ประชุมได้ มีข้อสังเกตข้างต้นของอย่างที่ว่ามานี้ ก็เมื่อ
 ■ โดยปกติรัฐบาลก็รับข้อสังเกตนี้ไป

ประธานสภาฯ: ทบทวนวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาในวาระที่
 ■ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติควรออกใช้ เป็นกฎหมายได้ ขอ
 ■ ใ้ไปรยกยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘๓ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอใ้ไปรยกยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาฯ: เห็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ออกประ-
 ■ ทาศใช้ เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติภาษีเรือโรงงาน
 ■ (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งกรมมหาดไทยพิจารณาเสร็จแล้ว
 เลขานุการสภาฯ: ร่างพระราชบัญญัติภาษีเรือโรงงาน (ฉบับที่

ที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๒ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔

ประธานสภาฯ: ทบทวนครั้งที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญญัติควรจะออกใช้ เป็นกฎหมายได้ ให้ไปรตยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรตยกมือขึ้น ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาฯ: เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ออกใช้ เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๓ และที่ ๓ ขอให้เลขาธิการฯ อ่าน

เลขาธิการสภาฯ: ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๓ ทวิ มาตรา ๓ ทริ มาตรา ๓ จัตวา มาตรา ๔ มาตรา ๔ ทวิ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕ ทวิ มาตรา

มาตรา ๒๐ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๑ ข้อยกเว้น ใช้อัตรา
สภากรแสดงมติ

ประธานสภาฯ: หมทวาระที่ ๓ แล้ว คือไปพิจารณาในวาระที่
๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควร ให้ออกใช้ เป็นกฎหมายได้
ขอได้ โปรดยกมติน

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ โปรดยกมติน
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาฯ: เห็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกใช้
เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา พทอศักราช ๒๔๗๓ ซึ่งคณะกรรมาธิการ
สามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เพื่พิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ขอให้
พิจารณาร่าง

นายวรการบัญชา (กรรมาธิการ): ก่อนที่สภาฯจะได้

พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ข้าพเจ้าใคร่จะให้แก้
ผิด คือหน้า ๕ มาตรา ๑๒ ที่ได้พิมพ์ไว้ว่า "มาตรา ๒๐" ความ
เช่น "มาตรา ๑๑" หน้า ๖ มาตรา ๑๓ สันมาตรา ๕ ซึ่งพิมพ์

ผู้ว่า "หรือที่ร้อยเอ็ดนั้นว่าสองพันบาท" ความจริงเป็น "ร้อยไม่เกิด
สองพันบาท" คือเติมคำว่า "ไม่" เมื่อถูกตั้งแล้ว ในหน้า
มาตรา ๑๔ อนุมาตรา ๑ ว่าคำว่า "และ" ออก

เลขาธิการสภาฯ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญ

ศาลยุติธรรม พุทธศักราช ๒๔๘๓. คำปรารภ มาตรา ๑
มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖
มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑
มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕

ประธานสภาฯ: ทบทวนครั้งที่ ๒ แล้ว ค่อยไปพิจารณาในวาระที่
๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรออกใช้ เป็นกฎหมายได้ ขอ
ได้ ไปรบกวนมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๘ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ ไปรบกวนมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาฯ: เห็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ออกใช้
เป็นกฎหมายได้ ทบทวนเขียนวาระ เลิกประชุม
เลิกประชุมเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา

นายกวตหุ้มแพร
 วิริยะเทียรหา
 ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์
 ทองม้วน
 อนุสรกรรม
 พุฒเทศ กาญจนเสริม
 คุปตพงศ์ประพัทธ์
 เสกต
 ผล แสนสระดี
 ธวัช
 4
 เลอน
 ปรีกษ์
 ฟอง สิทธิธรรม
 ร.ต. ลมัย กฤษณะภักดี
 เตียง ศิริพันธ์
 กรรณแก้ว ๓๐/๔/๕๓
 พ.อ. ประจวบจันก
 กองประสานสภาผู้แทนราษฎร

ประเสริฐ บัณฑิตคุณ
 ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
 ถิน จุฑารพ
 สรินทร์ ลิพัลลภ
 วิศิษฐ ลูกอิน
 ผู้กรวยงานการประชูป

คหกรรมบดี
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร